

Folketingets Boligudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 5. november 2010

LES/ J.nr. 2010-6807

Under henvisning til Folketingets Boligudvalgs brev af 20. oktober 2010 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 15 (BOU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Westermann (SF)

Spørgsmål nr. 15:

"Kan ministeren oplyse, om Hvidovre Kommune har overholdt reglerne om boliganvisning i sagen om Sara Nielsen, som fremgik af artiklen på Ekstra Bladets hjemmeside den 18. oktober 2010: "Kommune sender familie i ungdomsbolig" og af et indslag i TV2 Nyhederne den 18. oktober 2010 kl. 22?"

Svar:

Indledningsvis skal jeg bemærke, at jeg ikke har mulighed for at tage stilling til den konkrete sag, som er omtalt i spørgsmålet.

Generelt om reglerne om kommunal anvisningsret kan jeg dog oplyse, at kommunens anvisning til løsning af påtrængende boligsociale opgaver i kommunen omfatter både almene familie- og ungdomsboliger, jf. § 59 i lov om almene boliger m.v. (lovbekendtgørelse nr. 1040 af 1. september 2010).

Anvisningen sker på baggrund af en vurdering af den boligsøgendes behov og beboersammensætningen i den afdeling, den boligsøgende anvises til eller bor i på anvisningstidspunktet. Kommunen foretager en skønsmæssig vurdering af, om de boligsøgende, der henvender sig, har et så akut og påtrængende boligbehov, at de bør anvises til en af de boliger, kommunen får stillet til rådighed af den almene boligorganisation. I vurderingen af den boligsøgendes behov kan inddrages den boligsøgendes økonomi, husstandens størrelse og sammensætning, boligens indretning og geografiske placering m.v.

Der gælder således ikke en ret for den boligsøgende til at få anvist en bolig, idet anvisningen som nævnt beror på en konkret behovsvurdering i hvert enkelt tilfælde. Finder kommunen ikke, at der er tale om et påtrængende behov, kan den henvise den boligsøgende til at lade sig skrive på venteliste hos de boligorganisationer, der har boliger i kommunen.

Boligorganisationen og kommunen kan aftale, at husstande med 1 eller flere børn har fortrinsret til boliger med 3 eller flere beboelsesrum. Der kan ved kommunal anvisning ses bort fra en sådan aftale, hvis dette skønnes nødvendigt. Kommunen bør dog så vidt muligt tilstræbe at følge aftalen.

Anvisning sker efter kommunens bestemmelse, og Socialministeriet modtager ikke indberetninger om, hvilke boliger der er omfattet af anvisningsretten i de enkelte kommuner.

Kommunen skal i sin skønsudøvelse overholde de almindelige forvaltningsretlige regler og principper om god forvaltningsskik. Det betyder bl.a., at kommunen alene må inddrage saglige hensyn ved beslutningen om anvisning, og at borgeren skal gives en rimelig frist til at tage stilling til et boligtilbud.

Der er ikke mulighed for at klage over kommunens skøn over den pågældendes boligbehov. Såfremt skønnet ikke udøves inden for de rammer, der er fastsat i lovgivningen, kan dette dog påses af statsforvaltningen i den region, hvori kommunen er beliggende, som led i tilsynet med kommunerne.

Reglerne om kommunal anvisning er et redskab for kommunerne til at løse påtrængende boligsociale opgaver. Der er tale om en decentral ordning, hvor det er op til kommunen at fastsætte de nærmere retningslinjer for administrationen af anvisningsretten inden for lovgivningens overordnede rammer. Det er mit generelle indtryk, at kommunerne udfylder de nævnte rammer på en fornuftig måde, og der er efter min opfattelse ikke behov for yderligere detailregulering af området.

Benedikte Kiær

/ Mikael Lynnerup Kristensen